Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (peto vijeće)

14. siječnja 2015.*

„Tužba za poništenje – Damping – Uvoz fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (ćelija i poluvodičkih pločica – wafera) podrijetlom ili poslanih iz Kine – Prihvaćanje preuzete obveze u vezi s antidampinškim mjerama – Industrija Zajednice – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost“

U predmetu T-507/13,

SolarWorld AG, sa sjedištem u Bonnu (Njemačka),

Brandoni solare SpA, sa sjedištem u Castelfidardu (Italija),

Global Sun Ltd, sa sjedištem u Sliemi (Malta),

Silicio Solar, SAU, sa sjedištem u Madridu (Španjolska),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, sa sjedištem u Puertollanu (Španjolska),

koje zastupaju L. Ruessmann, *avocat*, i J. Beck, *solicitor*,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche i A. Stobiecka-Kuik, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije 2013/423/EU od 2. kolovoza 2013. o prihvaćanju ponude za preuzimanje obveze u vezi s antidampinškim postupkom u pogledu uvoza fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (tj. ćelija i poluvodičkih pločica – *wafera*) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL L 209, str. 23.) i Provedbene odluke Komisije [2013/707/EU] od 4. prosinca 2013. o potvrdi prihvaćanj[a] preuzete obveze u vezi s antidampinškim i antisubvencijskim mjerama koje se odnose na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine za vrijeme primjene konačnih mjera (SL L 325, str. 214.),

OPĆI SUD (peto vijeće)

u sastavu: A. Dittrich, predsjednik, J. Schwarcz (izvjestitelj) i V. Tomljenović, suci,

* Jezik postupka: engleski

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

Rješenje

Okolnosti spora

1 Tužitelji SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA europski su proizvođači fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova koji podupiru EU ProSun, udruženje europskih proizvođača sličnih proizvoda. To udruženje je 25. srpnja 2012. podnijelo Europskoj komisiji antidampinšku pritužbu usmjerenu protiv uvoza tih proizvoda poslanih iz Kine. Tužitelji su surađivali u antidampinškoj istrazi te su sudjelovali u postupku kao zainteresirane stranke.

2 Putem obavijesti objavljene u *Službenom listu Europske unije* 6. rujna 2012. (SL C 269, str. 5.) Komisija je najavila pokretanje antidampinškog postupka u vezi s uvozom fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (ćelija i poluvodičkih pločica – *wafera*) podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

3 Putem obavijesti objavljene u *Službenom listu Europske unije* 8. studenoga 2012. (SL C 340, str. 13.) Komisija je najavila pokretanje antisubvencijskog postupka u vezi s uvozom fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (ćelija i poluvodičkih pločica – *wafera*) podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

4 Komisija je prvo uvela privremene antidampinške pristojbe. Potom je prihvatila obveze kineskih izvoznika na temelju članka 8. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; u daljnjem tekstu: Osnovna antidampinška uredba). Naposljetku je Vijeće uvelo konačne antidampinške i antisubvencijske pristojbe, a Komisija je prihvatila izmijenjenu obvezu.

5 Svojom Uredbom (EU) br. 513/2013 od 4. lipnja 2013. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (npr. ćelija i pločica) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine i izmjeni Uredbe (EU) br. 182/2013 o uvjetovanju evidentiranjem tog uvoza podrijetlom ili poslanog iz Narodne Republike Kine (SL L 152, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 119.; u daljnjem tekstu: Privremena antidampinška uredba), Komisija je uvela privremenu antidampinšku pristojbu na uvoz u Europsku uniju kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i njihovih ključnih elemenata (ćelija i poluvodičkih pločica – *wafera*) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, ako se ispune određeni uvjeti.

6 Odlukom Komisije 2013/423/EU od 2. kolovoza 2013. o prihvaćanju ponude za preuzimanje obveze u vezi s antidampinškim postupkom u pogledu uvoza fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (tj. ćelija i poluvodičkih pločica – *wafera*) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL L 209, str. 23.; u daljnjem tekstu: prva pobijana odluka), ta je institucija prihvatila ponudu za preuzimanje obveze skupine kineskih proizvođača izvoznika koji surađuju zajedno s Kineskom gospodarskom komorom za uvoz i izvoz strojeva i elektroničkih proizvoda (u daljnjem tekstu: CCCME). Popis dotičnih poduzetnika nalazi se u Prilogu toj odluci.

7 Iz uvodnih izjava 5. i 6. prve pobijane odluke proizlazi da su se predmetni kineski izvoznici obvezali na prvom mjestu poštovati minimalnu uvoznu cijenu za fotonaponske module i za svaki njihov ključni sastavni dio (tj. ćelije i poluvodičke pločice – *wafere*). Na drugom mjestu, oni su ponudili da će ostvareni izvoz u okviru preuzete obveze održati na godišnjoj razini koja približno odgovara njihovu tržišnom rezultatu u trenutku stavljanja ponude. Nadalje, iz uvodne izjave 8. te odluke proizlazi da se privremena antidampinška pristojba ubire na uvoz iznad navedene godišnje razine.

8 Uredba Komisije (EU) br. 748/2013 od 2. kolovoza 2013. o izmjeni Uredbe (EU) br. 513/2013 (SL L 209, str. 1.) donesena je vodeći računa o prvoj pobijanoj odluci. Među ostalim izmjenama, njome je u Privremenu antidampinšku uredbu unesen članak 6. koji predviđa da je, ako su ispunjeni određeni uvjeti, uvoz određenih proizvoda prijavljenih za puštanje u slobodan promet i za koje su račune izdala društva od kojih je Komisija prihvatila preuzimanje obveza te čiji su nazivi navedeni u Prilogu prvoj pobijanoj odluci izuzet od privremene antidampinške pristojbe uvedene člankom 1. Privremene antidampinške uredbe.

9 Komisija je donijela Provedbenu odluku [2013/707/EU] od 4. prosinca 2013. o potvrdi prihvaćanj[a] preuzete obveze u vezi s antidampinškim i antisubvencijskim mjerama koje se odnose na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine za vrijeme primjene konačnih mjera (SL L 325, str. 214.; u daljnjem tekstu: druga pobijana odluka). Iz uvodne izjave 4. navedene odluke proizlazi da je nakon donošenja privremenih antidampinških mjera Komisija nastavila ispitni postupak u vezi s dampingom, štetom i interesom Unije kao i usporedni antisubvencijski ispitni postupak. Poluvodičke pločice – *waferi* bile su isključene iz područja dvaju ispitnih postupaka, i shodno tomu, iz područja primjene dviju konačnih mjera.

10 Iz uvodnih izjava 7. do 10. i članka 1. druge pobijane odluke proizlazi da su nakon konačne objave nalaza antidampinškog i antisubvencijskog postupka kineski proizvođači izvoznici zajedno s CCCME-om dostavili obavijest o izmjeni svoje prvobitne ponude za preuzimanje obveze. Ta se izmjena obveze odnosila na isključivanje poluvodičkih pločica iz opsega ispitnog postupka, na sudjelovanje određenog broja dodatnih proizvođača izvoznika u toj obvezi i na proširenje uvjeta preuzimanja obveze radi uklanjanja svih štetnih učinaka subvencioniranog uvoza.

11 Prema uvodnoj izjavi 5. druge pobijane odluke, antidampinškim ispitnim postupkom potvrđeni su privremeni nalazi o štetnom dampingu.

12 Konačni nalazi ispitnog postupka izloženi su u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL L 325, str. 1.; u daljnjem tekstu: Konačna antidampinška uredba). U skladu s člankom 1. navedene uredbe, konačna antidampinška pristojba na uvoz određenih kristalnih silicijskih fotonaponskih modula ili ploča i ćelija vrste koja se rabi u kristalnim silicijskim fotonaponskim modulima ili pločama podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine uvedena je ako su ispunjeni određeni uvjeti.

13 U skladu s člankom 3. stavkom 1. Konačne antidampinške uredbe, koji se primjenjuje na određene proizvode čiji su referentni brojevi navedeni s obzirom na tarifno razvrstavanje i za koje su račune izdala društva od kojih je Komisija prihvatila preuzimanje obveza te čiji su nazivi navedeni u Prilogu drugoj pobijanoj odluci, uvoz proizvoda prijavljenih za puštanje u slobodan promet izuzet je od antidampinške pristojbe uvedene člankom 1. navedene uredbe pod određenim uvjetima.

14 Člankom 3. stavkom 2. Konačne antidampinške uredbe određeno je da carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodan promet kada se utvrdi da jedan ili više uvjeta navedenih u prethodnom stavku nije ispunjeno ili kada Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze.

15 Osim toga, svojom Provedbenom uredbom (EU) br. 1239/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL L 325, str. 66.; u daljnjem tekstu: Konačna antisubvencijska uredba), Vijeće je također uvelo konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i njihovih ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine ako su ispunjeni određeni uvjeti.

16 U skladu s člankom 2. stavkom 1. Konačne antisubvencijske uredbe, koji se primjenjuje na određene proizvode čiji su referentni brojevi navedeni s obzirom na tarifno razvrstavanje i za koje su račune izdala društva od kojih je Komisija prihvatila preuzimanje obveza te čiji su nazivi navedeni u Prilogu drugoj pobijanoj odluci, uvoz proizvoda prijavljenih za puštanje u slobodan promet izuzet je od antisubvencijske pristojbe uvedene člankom 1. navedene uredbe pod određenim uvjetima.

17 Člankom 2. stavkom 2. Konačne antisubvencijske uredbe određeno je da carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja prijave za puštanje u slobodan promet kada se utvrdi da jedan ili više uvjeta navedenih u članku 2. stavku 1. iste uredbe nije ispunjeno ili kada Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze.

Postupak i zahtjevi stranaka

18 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 23. rujna 2013. tužitelji su pokrenuli ovaj postupak.

19 Aktom podnesenim također 23. rujna 2013. tužitelji su zatražili da se o predmetu odlučuje u ubrzanom postupku.

20 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 8. listopada 2013. Komisija se usprotivila tome da se o predmetu odlučuje u ubrzanom postupku.

21 Odlukom od 24. listopada 2013. Opći sud (peto vijeće) odbio je zahtjev da se o predmetu odlučuje u ubrzanom postupku.

22 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 11. prosinca 2013. tužitelji su od Općeg suda zatražili da dopusti preinaku tužbe tako da se zahtjev za poništenje odnosi također na drugu pobijanu odluku i povrede Uredbe Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 17., str. 273.) koje proizlaze iz te odluke.

23 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 8. siječnja 2014. Komisija je izjavila da nema prigovora u pogledu dopustivosti preinake tužbe za poništenje.

24 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 31. siječnja 2014. tužitelji su u bitnome predložili Općem sudu da donese mjere upravljanja postupkom i izvođenja dokazâ.

25 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 20. veljače 2014. Komisija je pozvala Opći sud da odbije zahtjev za donošenje mjera upravljanja postupkom i izvođenja dokazâ.

26 U tužbi tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

— poništi prvu pobijanu odluku;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

27 U zahtjevu za preinaku svoje tužbe tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— prihvati zahtjev za preinaku tužbe;

— proglasi preinačenu tužbu dopuštenom i osnovanom;

— poništi prvu pobijanu odluku i drugu pobijanu odluku;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

28 U odgovoru na tužbu Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— odbaci tužbu kao nedopuštenu;

— podredno, proglasi tužbu pravno neosnovanom;

— naloži tužiteljima snošenje troškova.

29 U odgovoru na repliku Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi tužbu bespredmetnom u dijelu u kojem se odnosi na poništenje prve pobijane odluke;

— odbaci tužbu kao nedopuštenu u dijelu u kojem se odnosi na poništenje druge pobijane odluke, a podredno i u dijelu u kojem se odnosi na poništenje prve pobijane odluke;

— podredno, proglasi tužbu pravno neosnovanom;

— naloži tužiteljima snošenje troškova postupka.

Pravo

Uvodna očitovanja

30 U skladu s člankom 113. svojeg poslovnika Opći sud može po službenoj dužnosti, nakon što sasluša stranke, u svakom trenutku odlučiti o postojanju apsolutne zapreke vođenju postupka ili utvrditi da je tužba postala bespredmetna i da postupak treba obustaviti.

31 U ovom slučaju stranke su se u svojim podnescima već izjasnile o pitanju dopuštenosti ove tužbe, a osobito o pitanju izravnog utjecaja na tužitelje. Stoga Opći sud smatra da su stranke saslušane, da ima dovoljno podataka na temelju dokumenata iz spisa i da nije potrebno otvoriti usmeni dio postupka.

32 Komisija ističe da je tužba nedopuštena a da formalno ne ističe prigovor nedopuštenosti na temelju članka 114. Poslovnika. Konkretnije, ona smatra da prva pobijana odluka nije regulatorni akt i da sadrži provedbene mjere, da ona ne utječe izravno i pojedinačno na tužitelje i ne izražava konačno stajalište institucija Unije, da je tužba protiv prve pobijane odluke bespredmetna i da tužitelji nemaju pravni interes u ovom slučaju.

33 Što se tiče zahtjeva tužitelja od 11. prosinca 2013. koji se odnosi na preinaku njihovih zahtjeva, valja podsjetiti da stoga što se dopuštenost tužbe mora ocijeniti u trenutku njezina podnošenja, tužitelj smije preinačiti svoj tužbeni zahtjev i tužbene razloge tako da obuhvati nove akte koji se pojave

tijekom postupka samo pod uvjetom da je sam njegov zahtjev za poništenje prvotnog pobijanog akta bio dopušten na dan njegova podnošenja (rješenje od 20. studenoga 2012., Shahid Beheshti University/Vijeće, T-120/12, EU:T:2012:610, t. 57.).

34 Stoga je preinaka zahtjeva koji se odnosi na poništenje druge pobijane odluke dopuštena samo ako je tužba proglašena dopuštenom u dijelu u kojem se odnosi na poništenje prve pobijane odluke. Dakle, valja ispitati je li tužba dopuštena u dijelu u kojem se odnosi na poništenje prve pobijane odluke.

35 U skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a „[s]vaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u stavku prvom i drugom pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere“.

36 Što se tiče drugog slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, pretpostavka izravnog i pretpostavka osobnog utjecaja akta čije se poništenje zahtijeva kumulativno su postavljene (presuda od 3. listopada 2013., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće, C-583/11 P, Zb., EU:C:2013:625, t. 76.). U pogledu trećeg slučaja na koji se odnosi taj isti članak, pretpostavka izravnog utjecaja regulatornog akta čije se poništenje zahtijeva i pretpostavka nedostatka provedbenih mjera također su kumulativne.

37 Stoga valja ispitati pretpostavku navedenu u ta dva slučaja obuhvaćena člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, to jest utječe li prva pobijana odluka izravno na tužitelje ako oni nisu njezini adresati.

Argument o zapreci vođenju postupka, koji se temelji na nepostojanju aktivne procesne legitimacije uslijed izostanka izravnog utjecaja na tužitelje

38 Tužitelji smatraju da prva pobijana odluka izravno utječe na njihov pravni položaj jer se njome ukidaju antidampinške pristojbe za oko 70% uvoza dotičnog proizvoda u Uniju poslanog iz Kine. Osim toga, njome se dopušta nastavak uvoza dotičnog proizvoda s razinama cijena kojima se ne uklanja niti damping niti šteta. To ugrožava opstanak tužiteljâ na tržištu Unije. Prva pobijana odluka izravno i pojedinačno utječe na tužitelje kao proizvođače sličnog proizvoda u Uniji. Konkretnije, tužitelji su kao zainteresirane stranke aktivno sudjelovali u antidampinškim i antisubvencijskim postupcima. Oni su *de facto* uska i zatvorena skupina te drže značajan položaj na tržištu Unije pa prihvaćanje preuzete obveze o kojoj je riječ nanosi štetu njihovim ekonomskih i pravnim interesima.

39 Komisija ističe da se prihvaćanje preuzimanja obveze izravno tiče isključivo izvoznika koji su ponudili preuzimanje obveze, a ne tužitelja.

40 Valja utvrditi da u okviru tužbe koju su podnijele fizičke ili pravne osobe na temelju drugog i trećeg slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a (mišljenje nezavisne odvjetnice J. Kokott u predmetima Telefónica/Komisija (C-274/12 P, Zb., EU:C:2013:204, t. 59.) i Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (C-583/11 P, Zb., EU:C:2013:21, t. 69.)) pretpostavka izravnog utjecaja zahtijeva da se ispune dva kumulativna uvjeta, to jest, s jedne s strane, da akt čije poništenje tužitelji traže proizvodi izravne učinke na njihovu pravnu situaciju i, s druge strane, da adresatima te mjere koji su zaduženi za njezinu provedbu taj akt ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast, s obzirom na to da je ta mjera potpuno automatska i proizlazi iz sâmog propisa Unije bez primjene drugih posrednih pravila (vidjeti u tom smislu rješenje od 24. rujna 2009., Município de Gondomar/Komisija, C-501/08 P, EU:C:2009:580, t. 25.; presudu od 13. listopada 2011., Deutsche Post i Njemačka/Komisija, C-463/10 P i C-475/10 P, Zb., EU:C:2011:656, t. 66.).

41 U pogledu društava koja nude preuzimanje obveze, sudska praksa je priznala da odluke Komisije koje se odnose na povlačenje prihvaćanja preuzimanja obveze i uredba Vijeća o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenog izvoznika mogu biti predmet tužbe navedenog izvoznika pred sudovima Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 22. studenoga 2012., Usha Martin/Vijeće i Komisija, C-552/10 P, Zb., EU:C:2012:736).

42 Nasuprot tomu, Sud je presudio da na uvoznika, čija se tužba odnosi na poništenje odredaba uredbe o prihvaćanju preuzimanja obveze u vezi s cijenom koju je ponudio izvoznik, te odredbe ne utječu izravno i pojedinačno (vidjeti u tom smislu rješenje od 8. srpnja 1987., Garelly/Komisija, 295/86, Zb., EU:C:1987:344, t. 2., 13. i 14.).

43 Štoviše, on je presudio da Komisijino odbijanje ponude za preuzimanje obveze nije bila mjera koja proizvodi obvezujuće pravne učinke takve naravi da utječe na interese društva koje nudi preuzimanje obveze s obzirom na to da Komisija može opozvati svoju odluku ili da Vijeće može odlučiti da ne uvede antidampinšku pristojbu. Takvo odbijanje je posredna mjera čiji je cilj priprema konačne odluke i stoga ne predstavlja čak ni akt koji je moguće pobijati (presuda od 14. ožujka 1990., Gestetner Holdings/Vijeće i Komisija, C-156/87, Zb., EU:C:1990:116, t. 8.). Međutim, gospodarski subjekti mogu prema potrebi isticati svaku nepravilnost u vezi s odbijanjem svojih ponuda za preuzimanje obveza tako da pobijaju uredbu kojom se uvode konačne antidampinške pristojbe (presuda od 14. ožujka 1990., Nashua Corporation i dr./Komisija i Vijeće, C-133/87 i C-150/87, Zb., EU:C:1990:115, t. 10.).

44 Što se tiče preuzimanja obveza u smislu Osnovne antidampinške uredbe, valja podsjetiti da je u skladu sa sudskom praksom cilj članka 8. Osnovne antidampinške uredbe zajamčiti uklanjanje štetnih učinaka dampinga koje trpi industrija Unije, pri čemu treba pojasniti da se taj cilj zasniva uglavnom na obvezi suradnje izvoznika kao i na nadzoru pravilne provedbe obveza koje je on preuzeo (presuda Usha Martin/Vijeće i Komisija, točka 41. *supra*, EU:C:2012:736, t. 36.).

45 Međutim, treba istaknuti da iz tog cilja ne proizlazi da gospodarski subjekti kao što su tužitelji mogu usmjeriti tužbu za poništenje protiv odluke o prihvaćanju preuzimanja obveza na temelju članka 8. stavka 1. Osnovne antidampinške uredbe, kao što je to u ovom slučaju prva pobijana odluka.

46 Valja istaknuti da donošenjem prve pobijane odluke nije izmijenjen pravni položaj tužitelja. Naime, ispitivanje sustava uspostavljenog Osnovnom antidampinškom uredbom dovodi do zaključka da odluka o prihvaćanju preuzimanja obveza donesena na temelju članka 8. stavka 1. te uredbe ne proizvodi pravne učinke takve naravi da izravno utječe na situaciju proizvođača dotičnih proizvoda u Uniji, kao što su u ovom slučaju tužitelji.

47 U skladu s predmetnom odredbom koja se odnosi na preuzimanje obveza, ako je utvrđeno postojanje dampinga i štete, Komisija ima mogućnost prihvatiti dobrovoljne i zadovoljavajuće ponude za preuzimanjem obveze koje podnese izvoznik za izmjenu svojih cijena kako bi se izbjegao izvoz dotičnih proizvoda po dampinškim cijenama, ako je uvjerena da se štetni učinci dampinga time uklanjaju (presuda Usha Martin/Vijeće i Komisija, točka 41. *supra*, EU:C:2012:736, t. 22.).

48 Iz sustava uspostavljenog Osnovnom antidampinškom uredbom proizlazi, međutim, da uvoz na koji se odnosi preuzimanje obveza nije oslobođen antidampinške pristojbe zbog donošenja odluke o prihvaćanju preuzimanja obveza jer oslobođenje proistječe iz odredbi koje je donijela Komisija u izmijenjenoj Privremenoj antidampinškoj uredbi ili Vijeće u Konačnoj antidampinškoj uredbi, radi provođenja obveza koje je Komisija prihvatila. Takva je obveza na Vijeću na temelju članka 9. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, koji određuje da se uredbom mora uvesti konačna antidampinška pristojba na uvoze proizvoda za koje je utvrđeno da su pod dampingom i koji nanose štetu, uključujući iznimku uvoza iz onih izvora koji su eventualno prihvatili preuzimanje obveza.

49 Naime, valja utvrditi da čak i ako je odluka o prihvaćanju preuzimanja obveza donesena, privremene ili konačne antidampinške pristojbe se na temelju članka 14. stavka 1. Osnovne antidampinške uredbe uvode samo putem uredbe, pri čemu je tom odredbom također predviđeno da ih države članice ubiru prema drugim uvjetima utvrđenim u uredbi o uvođenju pristojbi, među kojima su uvjeti utvrđeni za provođenje preuzetih obveza.

50 Nadalje, ako se, nasuprot tomu, donese negativna odluka o dampingu ili o šteti, člankom 8. stavkom 6. Osnovne antidampinške uredbe predviđeno je da preuzeta obveza koja je već prihvaćena automatski prestaje vrijediti, osim u slučajevima kada takva odluka velikim dijelom ovisi o preuzetoj obvezi. Tom se odredbom stoga institucijama daje margina prosudbe ako obveza i dalje postoji.

51 Doduše, u svojoj drugoj rečenici članak 8. stavak 1. Osnovne antidampinške uredbe predviđa da kada Komisija prihvati takvu ponudu za preuzimanjem obveze, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene mjere koje je Komisija uvela u skladu s člankom 7. stavkom 1. Osnovne antidampinške uredbe, odnosno konačne pristojbe koje je uvelo Vijeće u skladu s člankom 9. stavkom 4. te iste uredbe, ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je zadnje izmijenjena. Međutim, mora se primijetiti da je druga rečenica članka 8. stavka 1. Osnovne antidampinške uredbe upućena Komisiji i Vijeću te za razdoblje tijekom kojeg je preuzeta obveza na snazi zahtijeva oslobađanje od antidampinških pristojbi koje proizlazi iz odredbi koje su donijeli ili Komisija u izmijenjenoj Privremenoj antidampinškoj uredbi ili Vijeće u Konačnoj antidampinškoj uredbi.

52 Iz razmatranja proizlazi da odluka o prihvaćanju preuzimanja obveza donesena na temelju članka 8. stavka 1. Osnovne antidampinške uredbe ne proizvodi pravne učinke takve naravi da izravno utječe na pravnu situaciju proizvođača u Uniji, kao što su u ovom slučaju tužitelji.

53 Drugi argumenti koje su tužitelji iznijeli ne mogu dovesti u pitanje taj zaključak.

54 Na prvom mjestu, što se tiče argumenata tužitelja prema kojima šteta za njihove pravne interese proizlazi iz tužbenih razloga istaknutih u njihovoj tužbi, valja primijetiti da općenito upućivanje na tužbene razloge iz tužbe nije dostatno da se obrazloži kako to tužitelji u pogledu sudske prakse navedene u točki 40. ovog rješenja smatraju da prva pobijana odluka izravno proizvodi učinke na njihovu pravnu situaciju i da taj akt ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast adresatima predmetne mjere koji su zaduženi za njezinu provedbu, s obzirom na to da je ta mjera potpuno automatska i da proizlazi iz sâmog propisa Unije bez primjene drugih posrednih pravila. Pod pretpostavkom da tužitelji ustvari žele istaknuti činjenicu da bi sudska zaštita njihovih navodnih prava bila opravdanje za zaključak da se prva pobijana odluka izravno odnosi na njih, mora se utvrditi da iako je ustaljena sudska praksa da pojedinci imaju pravo na djelotvornu sudsku zaštitu pravâ koja uživaju na temelju pravnog poretka Unije, pravo na takvu zaštitu međutim ne smije dovesti u pitanje uvjete iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a (vidjeti rješenje Município de Gondomar/Komisija, točka 40. *supra*, EU:C:2009:580, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

55 U tom kontekstu valja primijetiti da tužitelji u svojoj tužbi ističu u osnovi tri tužbena razloga protiv prve pobijane odluke. Prvo, oni smatraju da je Komisija sklopila sporazum s kineskom vladom i s CCCME-om koji djeluje u ime velike skupine kineskih proizvođača izvoznika a da nije pravilno i prikladno otkrila bitne elemente ispregovaranih obveza te nije omogućila pravodobno i djelotvorno podnošenje očitovanja o tim obvezama. Drugo, tužitelji smatraju da je Komisija samovoljno prihvatila razine najnižih cijena koje su očito neprikladne za otklanjanje štete prouzročene proizvođačima u Uniji. Treće, tužitelji ističu da je prvom pobijanom odlukom prihvaćen i ojačan horizontalni sporazum o cijenama.

56 U svakom slučaju, što se tiče prvog tužbenog razloga u vezi s postupovnim pravima, tužitelji u bitnome ističu da je donošenjem prve pobijane odluke povrijeđeno njihovo pravo na pristup verziji obveze koja nije povjerljive prirode na temelju članka 8. stavka 4. Osnovne antidampinške uredbe. Međutim, prema

sudskoj praksi članak 8. stavak 4. navedene uredbe ne sadrži nikakve naznake te, *a fortiori*, nikakvu obvezu u pogledu trenutka u kojem kopiju preuzete obveze u vezi s cijenom treba dodati u postupovni spis koji nije povjerljive prirode (presuda od 25. listopada 2011., CHEMK i KF/Vijeće, T-190/08, Zb., EU:T:2011:618, t. 85.). Tužitelji pogrešno smatraju da se ta sudska praksa ne primjenjuje u ovom slučaju zbog navodne uloge kineske vlade u pregovorima o predmetnim obvezama.

57 U vezi s drugim i trećim tužbenim razlogom, tužitelji se ograničavaju na osporavanje osnovanosti prve pobijane odluke.

58 Stoga iz tih argumenata ne proizlazi u ovom slučaju da prva pobijana odluka izravno proizvodi učinke na pravnu situaciju tužiteljâ. U tom pogledu valja primijeti da nije isključeno da tužitelji mogu istaknuti tužbene razloge na koje se oslanjaju u okviru tužbe za poništenje protiv Privremene ili Konačne antidampinške uredbe pod uvjetom da u takvom predmetu imaju aktivnu procesnu legitimaciju.

59 Na drugom mjestu, tužitelji ističu da izravni učinak prve pobijane odluke proizlazi iz činjenice da ona ne podrazumijeva provedbene mjere i da je izravno primjenjiva u svim državama članicama.

60 Valja podsjetiti da u pogledu pretpostavki za dopuštenost tužbe iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, kriterij prema kojem se pobijani akt mora izravno odnositi na tužitelje i kriterij prema kojem on ne smije obuhvaćati provedbene mjere predstavljaju različite kriterije. Proizlazi da navodno ispunjavanje jednog od tih kriterija iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a ne znači i ispunjavanje drugog.

61 U svakom slučaju, već je u točki 48. ovog rješenja navedeno da oslobađanje od antidampinških pristojbi u korist uvoza, na koje se odnosi preuzimanje obveza, proistječe iz odredbi koje mora donijeti bilo Komisija u izmijenjenoj Privremenoj antidampinškoj uredbi bilo Vijeće u Konačnoj antidampinškoj uredbi, radi provođenja dotičnih obveza. U ovom slučaju je došlo do takvog oslobođenja povodom podnošenja ove tužbe, i to putem Privremene antidampinške uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 748/2013. Stoga, s obzirom na to da je prva pobijana odluka bila provedena drugim aktom koji je mogao biti predmet tužbe bilo pred sudovima Unije bilo pred sudovima država članica (vidjeti u tom smislu rješenje od 21. siječnja 2014., Bricmate/Vijeće, T-596/11, EU:T:2014:53, t. 23. i navedenu sudsku praksu), ona je obuhvaćala provedbene mjere.

62 Stoga i suprotno trećem argumentu tužiteljâ, navodni pad prometa uzrokovan uvozom predmetnog proizvoda poslanog iz Kine po cijenama nižim od cijena tužiteljâ, pod pretpostavkom da je taj pad postojao, ne bi u pogledu tužiteljâ proizlazio iz prve pobijane odluke.

63 S obzirom na to da se prva pobijana odluka izravno ne odnosi na tužitelje te da zato jedna od pretpostavki iz drugog slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a nije ispunjena, nije potrebno ispitivati jesu li ispunjeni drugi kriteriji iz drugog i trećeg slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

64 U svakom slučaju, valja primijeti da prva pobijana odluka ne predstavlja regulatorni akt u smislu trećeg slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. U pogledu argumenta tužiteljâ prema kojem je prva pobijana odluka regulatorni akt jer predstavlja nezakonodavni akt, važno je utvrditi da je točno da pojam regulatornog akta, u smislu trećeg slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, treba tumačiti tako da uključuje sve opće akte osim zakonodavnih (rješenja od 4. lipnja 2012., Eurofer/Komisija, T-381/11, Zb., EU:T:2012:273, t. 42. i od 7. ožujka 2014., FESI/Vijeće, T-134/10, EU:T:2014:143, t. 23.). U ovom slučaju, prva pobijana odluka ne predstavlja zakonodavni akt stoga što nije donesena ni u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ni u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom u smislu članka 289. stavaka 1. do 3. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2011., Microban International i Microban (Europe)/Komisija, T-262/10, Zb., EU:T:2011:623, t. 21.; gore navedeno rješenje FESI/Vijeće, EU:T:2014:143, t. 25.). Međutim, ona nema opću primjenu jer se ne primjenjuje na objektivno određene situacije i nema pravne učinke u odnosu na kategorije osoba koje

su utvrđene na općenit i apstraktan način (vidjeti u tom smislu rješenje Bricmate/Vijeće, točka 61. *supra*, EU:T:2014:53, t. 65. i gore navedeno rješenje FESI/Vijeće, EU:T:2014:143, t. 24.). Naime, prva pobijana odluka odnosi se na Komisijino prihvaćanje preuzimanja konkretne obveze i upućena je samo društvima navedenima u njezinu prilogu, prihvaćajući njihovu ponudu za preuzimanjem obveze. Stoga ona ne predstavlja regulatorni akt, a što također isključuje dopuštenost tužbe na temelju trećeg slučaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

65 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da se tužba s obzirom na drugi i treći slučaj iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, u dijelu u kojem se odnosi na poništenje prve pobijane odluke, treba odbaciti kao nedopuštena. Zbog toga valja također s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 33. ovog rješenja zahtjev za preinaku tužbenog zahtjeva proglasiti nedopuštenim. U tim uvjetima ne treba odlučiti ni o prijedlogu za donošenje mjera upravljanja postupkom i izvođenja dokazâ.

Troškovi

66 U skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti snošenje vlastitih troškova i troškova Komisije, sukladno njezinu zahtjevu.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (peto vijeće)

rješava:

1. **Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**

2. **Društvima SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA nalaže se snošenje troškova.**

U Luxembourgu 14. siječnja 2015.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
A. Dittrich